

PARTILAP

DUE XXXII. KOMMUNIKÁCIÓS ÉS MÉDIA SZAKTÁBOR ·
2012. JÚLIUS 21. SZOMBAT · BALATONFENYVES
A HÍRFELMETSZŐK ÉS A LÁTVÁNYKÉPSÉG LAPJA

Fotó: Szojka Adrienn

CRITICAL PRESS

A Puzsér meghámoz

PÁRBAN, VÁGOD?

Kupi és Melinda bevágódtak

ÉLES VÁLTÁS

Fanni betalált

MICSODA TIZENEGYES!

Elérkezett a DUE médiatáborának legrangosabb idej sporteseménye: több mint 40 kitűnő játékos

2009 – Balla Máté

közül egy, péntek este tizenegyedik-ként csatlakozott a DUE nagy álmokat dédelgető gólvágó-csapatához.

2003 – Incze Nikolett

2005 – Mavrák Kata

2007 – Kopjás Fanni

2004 – Kovács Patrik

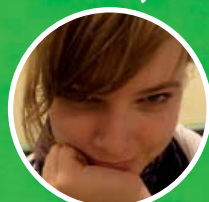
2012 – Lazár Fanni

2006 – Kupás Gábor

2010 – Molnár Zsuzsi

2004 – Nánási Julianna

2008 – Séllei Eszter

2011 – Kocsmár-Tóth István

21:08 – A hosszú technikai előkészületek után minden készen áll, kezdődhet a nagy gála. Egyedül a nézők hiányoznak – egyelőre.

21:20 – Megérkezik az est házigazdája, Kocsmár-Tóth István a színpad környékére. A lelátó szépen telik, indulhat a show!

21:26 – A kezdő sípszó tehát Istváné. A tét óriási: 42 sportember közül csak egy csatlakozhat a nagy csapathoz.

21:32 – Videóüzenetet küldött a cím alapítója. Incze Nikolett jelenleg Oxfordban tartózkodik, a hírek szerint szponzori tárgyalásokat folytat több világcéggel. Ezután megtudtuk: összesen 11-en kaptak szavazatot a közönségtől. A legjobb hatban Csonka Nikolett, Lazár Fanni, Pethe Otília, Nagy Kátya, Juhász Bálint és Pesti Valter szerepelt. Micsoda egyeduralom: mind a hat jelölt a PressPresszó rádiós-újságíró csoportból került ki.

21:40 – A hat esélyes közül Kocsmár-Tóth István mindenkit megkérdezett az érzéseiről. Bálint kezelte leglazábban a helyzetet, a többiek kicsit megilletődötten nyilatkoztak.

21:46 – További három csapattag, Kopjás Fanni, Mavrák Kata és Kupás Gábor véleményét hallgattuk meg saját élményeiről. Visszatérve az idej versenyhez, tovább fokozódtak az izgalmak: Pethe Otília, Pesti Valter és Csonka Nikoletta leesorult a dobogóról. Hárman küzdenek tovább.

21:55 – Itt az ideje a legjóképűbb, illetve legcsinosabb sportoló díjának átadásának: 3-3 jelölt érkezik a színpadra. A lányoknál Benczik Szimonetta, Batiz Réka

és Pethe Otília, a fiúknál Juhász Bálint, Balázs Konrád és Kilin Bertalan hódították meg az ellenkező neműek szíveit. A végső győztesek: Oti és Bálint!

22:05 – Újra a színpadon a top három. Kocsmár-Tóth István a kereskedelmi televíziók műsorait megszegyenítő rutinnal jelenti be, hogy Nagy Kátya léphetett fel a dobogó legelső fokára!

22:12 – LAZÁRY FANNI A NAGY CSAPAT 11. TAGJA! A lány köszönőbeszéde közben elsírja magát, majd átveszi a díjat Tóth Istvántól. Időközben Pál Zsombor vezetőedző, majd a csapat drukkerhada is gratulál Fanninak.

22:17 – Juhász Bálint megérkezett a mix-zónába. A legjóképűbb sportoló megköszöni Kis Anett és Mavrák Kata támogatását, amíg segített neki legyőzni az önbizalomhiányt. Azt is elmondja: szívből gratulál Fanninak.

22:20 – A tavalyi és az idej győztes egymás mellett! A címvédő nyilatkozata szerint Fanni kétségkívül az egyik legnagyobb tehetség, aki főként szorgalmával van nagy hasznára a csapatnak. Az új tag elárulja: magánéleti problémái miatt idén kevesebbet adott bele, mint az elmúlt években, ezért meglepte a siker. Elmondása szerint felemelő érzés lesz ily nagy nevek oldalán játszani. A csapat első közös edzésére később a Nádas Büfébe távozik. Azt, hogy mikor kezdenek el készülni az előttük álló megmérettetésekre, a vezetőedző nem árulja el.

Málts Tamás

Fotó: Gergely Zita

BYE, BYE, BÁJ

A DUE Médiatábor mindig is a szakmáról, a közösségről szólt. Márpedig ha ez tényleg így van, akkor kérdés: szükséges-e szépségideált választani magunk közül? Az elmúlt két évben kikopott már ez a gála programjából, és ez teljesen jól is volt így.

Fotó: Deák Nikolett

Amikor az első táboromat töltöttem Balatonfenyvesen, 2008-ban még megtartották ezt a versenyt. Igazából már akkor sem értettem, hogy tulajdonképpen hogyan is jön ebbe a környezetbe, de elfogadtam. Úgy voltam vele, már évek óta így megy, hát legyen, szavazzunk.

Mikor visszatértem egy év kihagyás után, a táborvezetőség úgy döntött, ennek nincs itt helye, és nem került megrendezésre. Volt két nyugodt évünk, amikor nem kellett azon törni a fejünket, ki legyen az, akinek odaítéljük a díjat. Ki az, aki nem csak szépsége miatt, hanem a fejében lévő tartalom miatt is érdemes erre a „kitüntetésre”? Ne felejtsük el, attól hogy valaki szép, nem feltétlen okos, az is lehet, hogy káposztalén kívül más nem szorult a kobakjába. Nem célozom degradálni a nyerteseket, hiszen arról nem tehetnek, ha őket tartják a legszebbnek. Csak

ezt az elismerést méltón kell viselni, mint bármilyen más díjat. Attól nem lesz senki több, vagy jobb ember, mert páran helyesnek tartják.

Aztán elkövetkezett az idej Tábor Embere Gála, amelynek a július 20-án megjelenő újságban találtuk a szavazólapját. Meglepődtem, hogy a papíron

Fotó: Tóth Zoltán

ismét helyett kapott a legszebb lány, illetve fiú nevének kihagyott hely. Kinek az ötlete volt ezt visszahozni? Ami talán még jobb kérdés, hogy a táborvezetőség miért csak a többi negyven plusz pár emberrel együtt tudta meg, hogy bővül a program és a díjazottak száma? Értem én, hogy az urak szeretik csorgatni a nyálukat egy dögös csajszi láttán, a hölgyek pedig elolvadnak egy helyes férfi felsőtesttől, na de ez tényleg komoly?

A DUE-közösségben pont az a jó, hogy elsősorban nem az számít, hányas a melltartómérete az ember lányának, vagy, hogy mennyire feszül az izomtrikó egy csávón. Sokkal inkább az a lényeges, hogy van-e tehetséged, szorgalmad és elegendő alázatod a szakmához. Nem szabad azt elfelejtenünk, hogy elsősorban miért is utaztunk ebbe a táborba. Részemről, hogy tanuljak, és kipróbálhassam magam. Egy ilyen helyen huszadrangú a fontossági listán, ki tart szépnek és ki nem. A lényeg, hogy azért ismerjenek el, amit csinálsz és ne azért, mert jó alakkal dobott ki a gép.

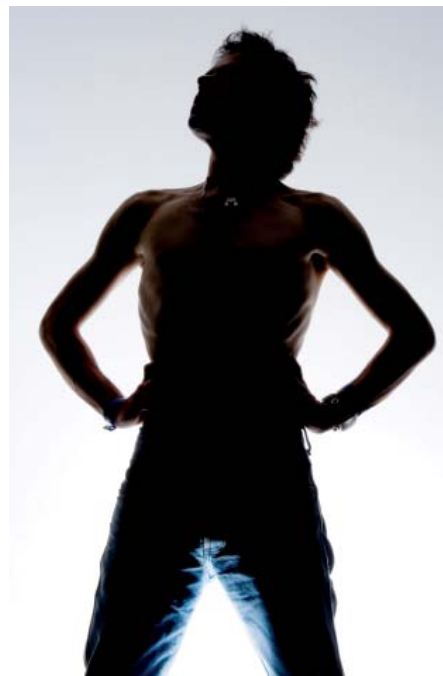
Ültanir Jázmin

CSISZOLATLAN GYÉMÁNT

Pimpernel Pompóniáról, a világhírű filmszínésről kevesen tudják, hogy magyar gyökerei vannak. Azt pedig még kevesebben, hogy ő is a DUE-ban, diákújságíróként kezdte pályáját.

A fiatal macsóról nem köztudott, hogy egy kis faluban, Makkoshotykán látott napvilágot.

„Gázunk se volt 10 éves koromig, az internetről pedig 16 évesen hallottam először” – emlékszik vissza Pimpi los

Fotó: Ollé Mónika

angelesi villájának erkélyén. Mint mondja, a világháló fenekestül felforgatta egész addigi életét.

Pimpi a DUE-ra is a neten talált rá. Amikor meglátta egy fenyvesi konyhás néni képét, azonnal tudta, hogy ő is a csapathoz akar tartozni. A fiút ekkor már mágnesként vonzotta az újonnan megismert milió, ki akart törni a megszokott környezetből, hogy mint kalitkájából kiröppenő madár, átadja magát a nagyvilági életnek. „Eszem ágában sem volt abban a porfészekben leélni az életem!” – fakadt ki lapunknak. Elhatározta, hogy újságíró lesz és beutazza a Földet. Az egész nyarat végigdolgozta, hogy legyen pénze a táborra: gombákat és fűszernövényeket árult. Énekelt nekik és el is nevezte őket. Némely pletykák szerint az egyik bazsalikomot Bertolt Brechtnek hívták...

Amikor végre megérkezett a táborba, belevetette magát a munkába. Nem elégedett meg a rádiós-újságírós feladatokkal, rendszeresen pózolt a fotósoknak, és a tévés csoport tagjai körül is gyakran legyeskedett. A Nagy Rádiós Vetélkedőn a Puzsér Róbert stílusában készült bejelentkezése olyan jól sikerült, hogy Boss-Orkány Miklós, az RTL Klub vezérigazgatója felkérte: vezesse a Heti Hetest. Pimpi köszönettel elfogadta az ajánlatot és nem vesztegette az időt: két hónap múlva már Fekete Páköval forgatott. A nyolc év alatt elkészült közel 150 filmjében szinte mindig főszerepben láthattuk: volt már víziszörny, asztal, sőt, egyszer ő volt a csillag egy betlehemes játékban. Azóta sztár.

„Ma is szívesen gondolok a DUE-táborra és arra, hogy az újságírás nélkül nem lehetnék az, aki vagyok” – szíjogta könnytelen arccal ripacszkodó színészünk. Hiába, aki egyszer otthagyja az újságíró szakmát...

Liska Enikő

CSOPIKONOK

CSÁBOS CSATA A VEZETŐK KÖZT

Nem szavazhattak csoportvezetőkre és szakmai vezetőkre a DUE Médiatábor diákjai a Tábor Szépe szavazáson, így mi kérdeztük végig a táborlakókat, szerintük melyik két személy a legdögösebb. Az általuk megszavazott nyerteseket, Korpa Melindát és Kupás Gábort állítottuk kérdéseink keresztüztébe: a mai médiasztárok formáját mímelve Kupi viccesre vette a figurát, míg Melinda szerényen válaszolt kérdéseinkre.

Fotó: Tóth S. Alex

Milyen érzés, hogy titeket választottak a legvonzóbb táborvezetőségi tagokká?

Melinda: Fura, persze nagyon kedves dolog, de én nem tudok mit kezdeni az ilyen helyzetekkel.

Kupi: Fantasztikus, bár meg kell mondanom, hogy számítottam rá, annak ellenére, hogy tulajdonképpen fogalmam sem volt róla. De igazából nem volt kérdés, hogy ha kiírnak egy ilyen versenyt a táborban, akkor első leszek-e. Nem volt konkurencia.

Kupi, szerinted miért te kaptad a legtöbb szavazatot a csajoktól?

Kupi: Először is kezdjük a hosszú évek munkájával megszerzett izomréteggel. Szintén fontos a fantasztikus kisugárzásom, a szexi szemüvegem, a csodás hajzuhatag, ami a vállamon leomlik, és a kék szemeim: egyszerűen én magam.

Mit gondoltok a külső megjelenésről, a szépségről?

Melinda: Sokkal kevesebbet foglalkozom a külsőmmel, mint a legtöbb lány, számomra a legfontosabb a természetesség. Úgy gondolom, a szépség a kisugárzásból fakad, ezért az embernek belül kell rendben lennie, hogy kívülről szépnek lássák őket. Ha belenézek a tükörbe, és jól érzem magamat, ha van miért mosolyogni, akkor felőlem minden rendben van. Mikor megyünk valahova, általában hamarabb szoktam elkészülni, mint a fiúk.

Kupi: Természetesen fontos, hogy ne alsógatyában rohagáljak kint az utcán. Lehetőleg olyan ruhakölte-

ményeket viselek, amelyek kényelmesek. Szeretem azt a benyomást kelteni, hogy jól érzem magam a bőrömben. Ebből mindenki számára világos, hogy rendben vagyok, minden oké velem.

Kupi, a világhíres hajaddal mi a helyzet?

Kupi: Mindennap komoly munkám van vele. Ez körülbelül 3 másodperc. Nem mellesem pont ennyi időbe telik reggel felkelnem az ágyból.

Melinda, úgy tudom, sokat dolgozol. Mire van időd a munka mellett?

Melinda: Igen, valóban rengeteg a tennivaló a munkahelyemen. Amikor viszont van egy kis szabadidőm, elmegyek sportolni. Imádom biciklizni, de emellett járok pilatesre, hot ironozni, és alkalom adtán futni is.

Pasizással/csajozással hogy álltok?

Melinda: Sosem szoktam úgymond pasizni. Mikor végül kialakul valakivel valami, azt az illetőt általában már elég régóta ismerem. Számomra nagyon fontos a bizalom. Elég közvetlen személy vagyok, de ahhoz, hogy valakit igazán közel engedjek magamhoz, sok időre van szükség. Ezért is lehet, hogy a párkapcsolataim mind hosszútávra szóltak.

Kupi: Van egy csodálatos barátnőm, éppen ezért nem gondolkodom ilyen dolgokon.

Kupi, amúgy milyen típusú csajok jönnek be neked?

Kupi: Nagyon kedvelem a göndör hajú, zöld szemű, formás lányokat. Az is fontos számomra, hogy meg tudjanak nevetetni. Mint a barátnőm. Benne megteszül minden, amire én felfigyelek egy lányban. Nekem az a fontos, hogy ő mit gondol rólam, és hogy levegyem a lábáról.

Melinda, mondj valamit, amit nem gondolnánk rólad!

Melinda: Imádom a műszaki cuccokat. Képes vagyok összedugni egy tévét egy videó lejátszóval, és nem ijedek meg, ha kiég a konyhában a villany, vagy elromlik a mikro. Kicsérélem, megjavítom.

Esetleg egy ciki sztorit megosztanál velünk?

Melinda: Legyen elég annyi, hogy ha én beégek, akkor nagyon beégek.

Paál Alexandra, Weyde Szandra

Fotó: Tóth S. Alex

LEG-ek LEGJEI

Melinda

Étel: pesztós tészta parmezánnal és friss bazsalikkal

Ital: borok

Film: eredeti Dirty Dancing

Könyv: Bulgakov – Mester és Margarita

Együttes: Stereophonics

Szín: Lila

Kupi

Kedvenc étel: bécsi szelet krumplipürével és tartármártással

Kedvenc ital: saját készítésű limonádé

Kedvenc film: Forrest Gump

Kedvenc együttes: Limp Bizkit

Kedvenc könyv: Dean R. Koontz – Rossz helyen

ELŐSZÖR, DE NEM UTOLJÁRA?

Sosem felejttem el anyám arcát, mikor az orra alá toltam e fenyvesi kiruccanáshoz szükséges igazolásokat. Mi van? – kérdezte kicsit sem leplezett megdöbbenéssel. Nem tagadom, én is furcsán érzem magam, hiszen így, 22 éves fejjel nem táborozni, hanem minimum táboroztatni szokás. Vagy legalább sört kortyolgatni valamely fesztiválon.

Álmatlan éjszakáim ugyan nem voltak, de tény és való, hogy feladta a leckét, mikor meghívást kaptam a Balaton mellé. Elvégre a részvételi díj nem kis összeg, és különben is: táborozni? Lelki szemeim előtt régi erdei iskolák képei cikáztak, így feltettem magamnak a kérdést, egyáltalán mit akarok én itt? Protekciót? Netán a „közösség, tehetség, barátság” szentháromságának egyik tagját? Ha mohó vagyok és idealista, akkor mindegyiket. Viszont ha röviden kell válaszolnom, akkor csak jobb újságíróvá válni. Méghozzá sokkal. Olyan emberektől tanulni, akik nálam jóval többet láttak, és az így felhalmozott tudásukat nem csak birtokolni, de megosztani is szeretnék. Például velem.

Kezdek azonban rájönni, hogy ehhez egyetlen tábor nem elég. Lehet, hogy kettő, vagy három se. Bár lassan öt éve foglalkozom újságírással, néhány nap megfeszített munka, valamint egy jól felkészült veterán még mindig ki tudja hozni belőlem az amatőrt. H. Tóth Hajnalkának ezért itt is köszö-

nöm, hogy ismét megmutatta, fejlődni mindig van hová. Ez persze közkeletű igazság, de tapasztalni más. Ugyanis könnyű elkényelmesedni, még ha olykor vannak is nehéz esetek. Azonban ott tudjuk, mire számíthatunk, hiszen szorgalmas iskolás mintájára felkészülünk. Itt azonban megint diák lehettem. Egy nebuló, aki ismét rájött, hogy az élet tele van váratlan helyzetekkel.

Az elmúlt egy hétben írtam újságot, készítettem krónikát, és vezettem reggeli műsort is – több-kevesebb sikerrel. Én azonban újságíró szeretnék lenni – vagy ha lehetek ilyen nagyképű – maradni. Mert ez a világ nem ereszt egykönnyen, ha már belekóstoltunk. Pedig nem könnyű boldogulni a médiában, hiszen minden állásért öldöklő küzdelem zajlik. De ahogy a tömött hatos vilamoson, itt is kell, hogy legyen még egy hely. És én akarom azt a helyet! Hogy a DUE ehhez jó eszköze-e? Nem tudom. A tábor önmagában nem elég, de jó alap. Az itt megszerzett tudás jó helyeken eltöltött szakmai gyakorlatokkal kombinálva viszont már olyan ütőkártya, amivel akár 19-re is bátran húzhatunk lapot.

Bár egy dolog biztos: jó szakember csak akkor lehet valaki, ha minden területét ismeri a hivatásának. Erre pedig a DUE médiatáborra tökéletesen alkalmas, hiszen igen töményen tapasztalhatunk meg mindent, klaviatúrától a keverőpultig. De ehhez tíz nap nem elég.

Kunovics Gergő

MEGKÜZDENI ÖNMAGUNKKAL

„A lehetséges dolgokat érdemes nem a lehetetlen felől megközelíteni.” /vBa../

A sors sok fordulattal kecsgetet életünk során. Különböző emberek, események - mind a Karma hozományai – egy-egy pofonként segítik, hogy megtanuljunk továbblépni. A DUE táborban is kap az ember pofonokat, de ezek jó esetben előrelendítik.

Az első pillanatban eldőlt, már a kapuban állva. Még meg sem szólalt, a hangszínét sem ismerik, de már előítéletek vannak vele szemben. A csoporttagok a szeméből, a mozdulataiból olyan tulajdonságokat vélnek észrevenni, amik még csak nem is hasonlítanak valós énjére. A róla alkotott képet már nehéz átrajzolni. Látjuk fanyar grimaszait, de az értéket, amit valóban képvisel, nem látjuk meg. Esélytelen, hogy elfogadjuk. Mind megszenvedtük már ezt: mikor a magunkról alkotott kép egy kívülállóban teljesen másként fogalmazódik meg.

Igen felszínesnek tűnhetnek a következő mondatok, míg nem érezzük saját bőrünkön a történet nehézségét. A DUE tábor éveken keresztül mosolygós fiataloknak adott otthont, de az idei évben változás állt be.

Mit tegyünk ilyenkor? Győzzük meg ismeretlen ismerőseinket, csoporttársainkat a dolgok ellenkezőjéről! Ehhez senkit nem kell megvásárolnunk, nem kell szerepet játszani. Adjuk önmagunkat! Az egyéniség ajándék, amit – bár lehet rossz oldala – kincsékként kell őriznünk. Mindenki a tökéletességre törekszik, de rá kell jönnünk, hogy amiért harcolunk, nem is létezik.

A legfontosabb elfogadnunk másokat olyannak, amilyenek. És magunkat, hogy képesek legyünk torzítás nélkül megmutatkozni a világnak. Ezzel éveken át kell barátkoznunk, hogy egy táborban is el tudjuk fogadtatni, és jól érezni magunkat. A pofonok hozzájárulnak, hogy együtt tudjunk élni a rólunk barkácsolt portréval, és néhány vonallal átrajzolhassuk mások fejében és szívében. Sosem szabad kétségbeesnünk, elzárkózni, soha ne adjuk fel! Ha már végképp nem tudunk mit kezdeni azokkal, akik joggal, vagy épp jogtalanul gondolják azt, amit, tisztázni kell mind magunkkal, mind másokkal a tények állását. Nehéznek, sőt, lehetetlennek tűnhet, de ha azt vesszük, hogy részünkről minden egyes másokban alkotott kritika valami miatt felfoghatatlan, talán megéri.

Veigler Bettina Anna

Fotó: Vida Belian

HAZUDJ, HA TUDSZ – PUZSÉR MEGHÁMOZ

Most félni kéne? Zavartan nézek körbe. Figyelmes, feszült arcok, de egy-egy unott révedező is ücsörög a teremben. Ki az a Puzsér? Valami kritikus. Valami gonosz, nem ismerem. Beül a molinók elé, gondolom ő az, még nem láttam itt. Mikor leteszi a mikrofont, élesebben csattan fel a hangja.

Amit mond, azt jól mondja, van hozzá tehetsége. Az fontosabb, mint hogy mit, bár a hogyan is hanyagolnám néha, mert nem mindig szép. De lelkes, és ez megteszi első benyomásnak. A semmi eladásának művészete neki nem okozhat gondot. Mindenről beszél és semmiről, emlékekről és ígéretekről, amik nem fognak beteljesülni. Előjön egy-egy jól kipróbált elmélet, melyek igaza elvitathatatlan, ezekre helyeslően bólogatok, az ember olyan, mint a hagyma (vagy a torta, mert azt mindenki szereti). Meleg van. Pörög tovább a beszélgetés – vagyis a monológ – lankadatlan hévvel. Mit élhet át ez az ember? Legfontosabb az őszinteség, ami ez esetben talán kicsit drasztikusan értelmezett fogalom. Nem a kompromisszumképes, udvarias őszinteség, hanem az a másik. A „képedbe mondom, mert igazam van” – féle.

Nem kevés visszasságot érzek abban, hogy itt van, vagy hogy egyáltalán van, jelen valójában. Mindeddig elkerülte a figyelmemet a létezése. Nem ő az első, aki lesújtó véleménnyel van az újságírókról, a médiáról – feltehetően nem is ő zárja majd a sort –, de szerves része ennek a világnak, csúnya szóval: celeb. A média korrump, és mintegy keresztshadjáratként festi le, amit tesz. „A Szélsőközép a francia forradalom, a Csillag születik pedig napóleoni háború.” De ahogy az író mondja,

nem ugyanaz a történelemben egyetlen egyszer felbukkanó forradalmár és az, aki minduntalan visszajön, hogy emberek ezreit fejztesse le. A mi esetünkben a sajtósok ezreit, persze csak képletesen. Puzsér most felbukkant, nekem legalábbis csak most, másoknak nem biztos, hogy első alkalommal. A módszere minden kétséget kizáróan hatékony, belülről bomlasztani a legjobb taktika. Külső szemlélőként könnyű kritizálni, így talán nehezebb, habitus kérdése. Neki sikerül, bár ő nem sorolja magát a többiekhez. A Csillag Születikben a zsűrizés ellenzékének vallja magát. Kezd kíváncsivá tenni, vajon hogy nézhet ki az ilyen „zsűrizés”. Később arra adom a fejem, hogy youtube-on rákeressek, és nem lepődök meg azon, amit látok. Szolidabb, mint az élő műsor volt, nyelvezetében mindenképpen, de a kritika fogalma kissé eltévesztett. A megalázás talá-lóbb kifejezés. Nem leszek rajongó. Ez is egy műfaj, ami napjainkban egyre népszerűbb, és Puzsér nincs benne egyedül. Most ő az aktuális megmondó-ember, őt kapták fel. Mindazonáltal ez nem napóleoni háború. Csak arra jó, hogy felhívja a figyelmet a személyére. Hogy mit kezd ezzel a figyelemmel, ami – elmondása szerint – csupán eszköz, majd elvállik.

Fekete Zita

AZ IGAZSÁG VAGY A KRITIZÁLÓ CSÍRÁJA?

Puzsér Róbert szerint gyakoribb eset, hogy - ahogyan ő fogalmaz – a véleményalkotó a csíra, de ezzel nem is szabad foglalkozni. Saját elmondása szerint ő az, aki másokkal ellentétben nem a hátunk mögött, hanem a szemünkbe mondja az igazságot. Kíméletlen, szokatlan, és most már beszédtema is.

Milyen ambíciót éreztél arra, hogy kritikus lény? Nem vagyok kritikus. A Csillag Születik ragasztotta rám ezt a védjegyet, amúgy csak nagyon minimális

közöm van ehhez a szerephez. Korábban írtam filmkritikákat és a Hét mesterlövésze című műsorban ajánlottam szintén filmeket. Már akkor is csak egy rajongó voltam, aki leírja a benyomásait. Igazából a nagyon sz*rokról mondtam véleményt. Engem érzelmileg érint, ha valami sz*r kerül a szemem elé: ha ez másban is megvan, csak ajánlani tudom neki ezt a szakmát.

Véleményt alkotsz másokról. Hogy fogadod, ha rólad szól a kritika?

Igazából azt kell meglátni, hogy személyes indíttatású-e. Az igazságnak van-e benne csírája, vagy maga a véleményalkotó egy csíra? Általában az utóbbi a gyakoribb, azzal nem is szabad foglalkozni.

Te abszolút nem csíráként fejtet ki a vélemé-

nyed, de vajon a Csillag Születik főszerkesztője tudta, hogy kivel áll szemben?

Tudta, és azt is tudta, hogy mit akar tőlem kapni. Szerintem megkapták, amire vágytak. Ez sikeres együttműködés volt, mert ők egy nagyon megmondó karakternek akarták adni a posztot. Azzal nem voltak talán tisztában, hogy a „nagyon” mit jelent, pláne nálam.

Volt olyan a melletted ülő zsűritagok körében, akinek a véleményével valaha is egyetértettél, vagy a meglátásuk számodra egyáltalán nem volt reális?

Egyikkel sem értettem egyet. Semelyik sem látta a dolgok reális értékét. Nem tudok nevet mondani, akinek a nézetével valamit is tudtam volna kezdeni. Meggyőzni egyik sem tudott a nézetéről. Az előfordult, hogy idővel néhány versenyző bebizonyította, hogy tényleg van bennük tudás. Ilyen volt például az Immigrants. Ők tényleg jók.

Miért gondolod, hogy egy útját kereső fiatalnak a te stílusodra van szüksége csak azért, mert kipróbálja magát valami újban? Nem érzed úgy, hogy porig alázod?

Úgy kell megmondanom a véleményem előtte is, ahogy azt más a háta mögött tenné. Nem lehetek tekintettel a lelkivilágára: elsősorban a tévénezőknek beszélek, és nem neki. Egyébként porig alázásról szó sincs! Egyáltalán nem hiszem, hogy saját magáért valaha porig aláztam volna bárkit. Ha kritizálok valaki munkáját, az nem porig alázás, hanem kritika.

Az arcodon, ahogy az enyémen is, minden érzés tükröződik. Nem hátrány ez, mind az életben, mind a munkában?

Ellenkezőleg. Már az is médiaesemény, ha kimuta-

tod a reakciódat: van miért rád kapcsoljon a kamera. Mondjuk sem kémként, sem kártyásként nem előnyös - de ha olyan szakmát választasz magadnak, amiben tudod ezt használni, akkor isteni! Újságíróként, közszereplőként óriási előny, ha az arccoddal kommunikálni tudsz!

A Facebookon rengeteg alkalmazás, kép és komment terjengett rólad. Ezeket te láttad?

Persze, hogy láttam, egész országot bejárta, de különösebben nem érdekel. Volt, amelyiken jól röhögtem. Ehhez hozzá kell szokni, megismert a nagyközönség egy eddig rejtett stílust, persze, hogy témává válik minden korosztálynál.

Nem nagyon szoktak kérdezni a magánéleteredől. Miért van ez így?

Nem akarok a magánszféramról beszélni. Nem fogom hozzátenni a magánéletem a közös szellemi környezet szennyezéséhez. Megteszi helyettem más.

A CsiSz utolsó adásában azt nyilatkoztad, hogy vissza akarsz vonulni a nyilvánosság elől... Miért döntöttél így?

Nincs miért szerepelnem. Perpillanat nincs olyan projektem, ami a médiában való szereplésre megfelelő lenne. Dolgozom két könyvön, ami két különböző rádióműsornak a leírt változata lesz, azonban ezeket csak november-december környékén találhatják majd meg az emberek a polcokon. Most egy kisebb hírzárlatot rendelék el.

Veigler Bettina Anna

Fotó: Vrida Belján

PLETYKAFÉSZEK

Eszembe sem jutott volna, hogy egy teljes napot a mosdóban töltsék, egészen tegnapig, mikor ugyanis befészkeltem magam a női vécé egyik fülkéjébe. Nem is gondolnánk, hogy a lányok mennyi mindent „megosztanak” egymással – beleértve a hangokat is. Minden hangot.

Eleinte furcsán éreztem magam a hideg deszkán ülve, felhúzott nadrágban. Ám mire teljesítettem az Angry Birds tizedik szintjét, az ülőke már kellően átmelegedett. Ekkor lépett be az első alanyom a mosdóba. Inentől kezdve pörögtek az események.

CICI. FIX?

Nem tudom, pontosan mi történhetett, csak a víz csobogását hallottam. Egy hang zavart fel a merengésemből. „Mit csinálsz? A melledet csekkolod? Gyere már!” Az ajtó nyílt, majd csukódott. Arra a következtetésre jutottam, hogy valami hatalmas baj történhetett, hogy Sziszónak a nap közepén a mellei meglétét kellett ellenőriznie. Ezen még úgy-ahogy túltettem magam, hiszen én is szeretem ellenőrizni a lányok idomait.

SÍRÓ, A PITYOGÓ

Pár perc elteltével az ajtó nagy zajjal kivágódott, s a helyiséget hangos zokogás zaja töltötte be. Síró arról panaszkodott a barátnőjének, hogy neki milyen, de milyen nagy a feneke, és hogy emiatt senki nem akarja őt lefotózni.

Örültem, amikor a két lány magamra hagyott. Fél 12-re járt az idő, így egy kissé megéheztem. Gon-

doltam, talán tarthatnék egy szünetet. Csakhogy az élet máshogy hozta.

SZEREL MESE

Az ajtó ismét kinyílt. „A fenébe” – gondoltam. Ebből nem lesz kaja. Mese arról panaszkodott, mennyire elege van, és mennyire fáradt. Ez önmagában nem lenne gond, de a pasija ma csak annyit írt neki, hogy milyen jól érzi magát a haverjaival külföldön. „Semmi „hiányzol”, semmi „szeretlek”. Szerinted szeret még?” – kérdezte barátnőjét. „Persze, hogy szeret, ti egymásnak lettetek teremtvé, ne izgulj!” – hangzott a válasz.

Ekkor megszólalt az ebédet jelző szignál. Másra sem vágytam, mint hogy magamhoz vegyem a szendvicsemet, és kiüljek a napra.

Csakhogy egyik lányt követte a másik.

„KLASSZIKUS SZIMFÓNIA”

Az utolsó csepp a vécében a betévedő Vuk volt. Sosem voltam egy érzelgős típus, de nyafogós, síros hangja már-már meghatott. „Annyira kövér vagyok, és már megint telezabáltam magamat.” Az elgyengülésem egészen addig tartott, amíg ki nem nyílt a mellettem lévő fülke ajtaja. Ekkor döntöttem úgy, elég lesz a rejtőzködésből, feltéptem hát a fülke ajtaját, s amilyen gyorsan csak tudtam, távoztam a mosdóból. Lépteim nyomát néhány kíváncsi szempár követte. Úgy érzem, egy életre megtanultam, a női mosdóban olyan „titkokat” is hallatsz, amiket sehol máshol.

Molnár Zsóka, Weyde Szandra

Fotó: Ollé Mónika

VÍZI RÉM – TÁBORI MÉM

Té mit csinálnál, ha a Balatonban állva ráakaszkodna valami a lábadra? Nem, nem a hínárokra gondolkodok, amik nekem folyton az arcomba csapnak. Egyébként meg: szerintem biztos, hogy visítva menekülnél...

A Nap lassan eltűnt a horizont mögött, és sötétség borult a Balatonra. A szél kissé felerősödött, a levegő lehűlt. A tó erőteljes hullámokat vetett, háborgott a víz. Csak ilyenkor merészkedhettem a part közelébe. Olykor nevetések szűrődtek ki a Nádas Büféből, melyeknek csak foszlányait hallottam így, bedugult füllel, amikor kikandikáltam a vízből. A hangzavar állandó volt. Már megint egy rakás idióta nyaralt itt. Minden évben, amikor elkezdődik a strandszezon, ideözönlik ez a rengeteg ember. Én meg csak nézem, ahogy iszogatják a söreiket, megnyalogatják a jégkrémeiket, meg eszegetik a rohadt hamburgereiket. Aztán megjönnek, és bele is pisilnek a vizembe. Még ha csak pisilnének!

Éppen ezért már októberben elkezdtem szövegetni a szeniális tervemet, hogy: „Na most aztán elretten-

tek innen mindenkit, aki egy kicsit is zavarja a nyári nyugalmamat.” Nehogy már továbbra is szottyadt, lötytyedt fenekemet kelljen nézmem.

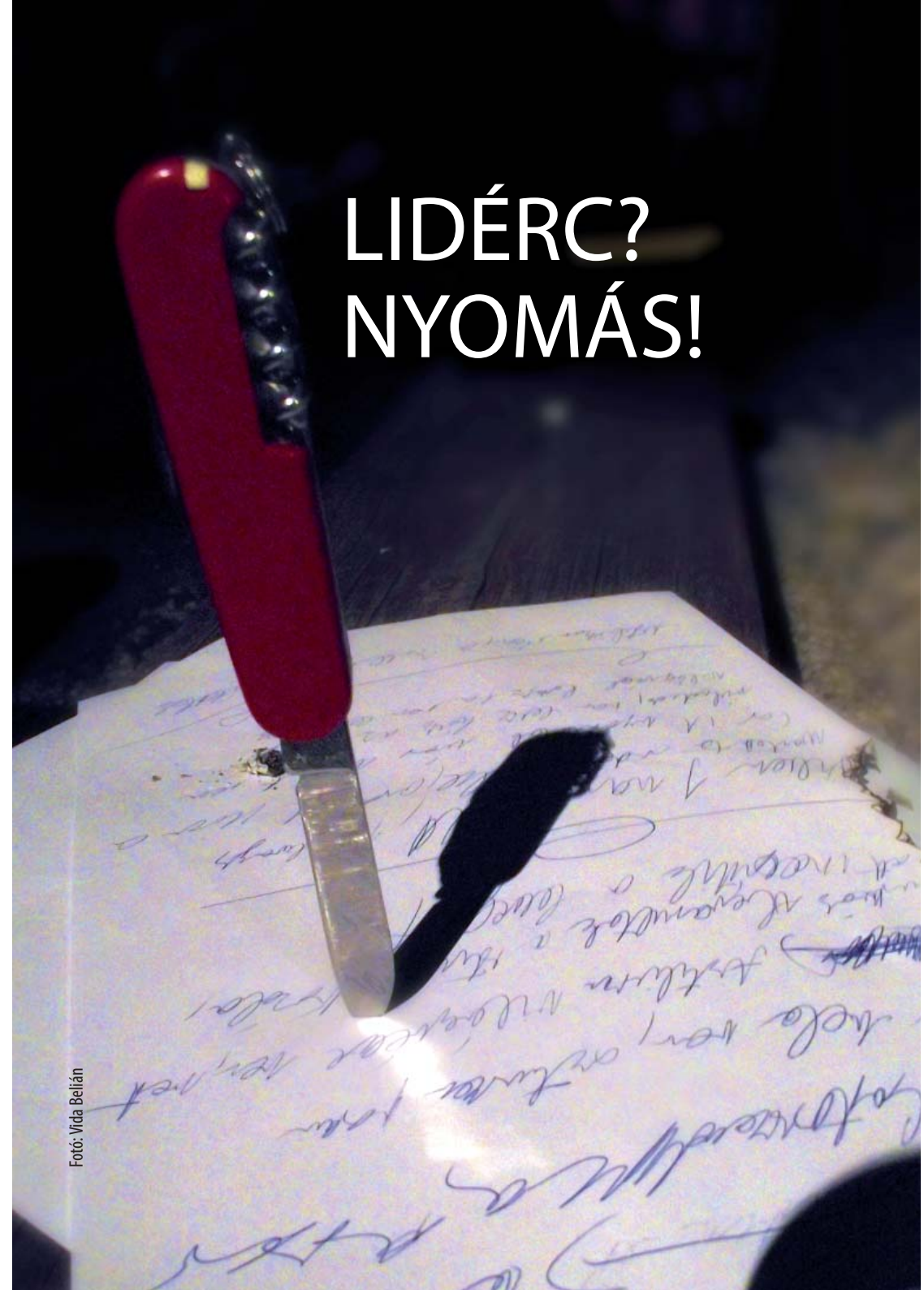
Nos, igen. A tervem készen állt, mire eljött az újabb strandszezon. Most végre véghezvihetem, amit kigondoltam a nyomorultak ellen. Ezen az éjszakán eljött az idő. A büfében ülök még mit sem sejtettek arról, amit látni fognak. Bizony, tökéletesen kitaláltam mindent. Fél évig azon agyaltam, hogy úzzem el a tolakodókat. Végre én inzultálok őket, és nem fordítva!

Kiemeltem fejem a tóból, és közeledni kezdtem a part felé, hogy mindenkire ráhozzam a frászt, de úgy rendesen. Ordítani kezdtem azon a jellegzetes hangon, ami a vízi szörnyek sajátja. Üvöltöttem, ahogy bírtam. Elhalkult a sörözgetők nevetése, és már tudtam, hogy nyert ügyem van. Ahogy egyre közelebb kerültem a parthoz láttam, hogy ott gyülekeznek, és a felszínt kémlelik. Bejöttek a vízbe. Az idioták. Ezzel csak megkönnyítették a dolgom. Egyre gyorsabban, és gyorsabban úsztam, hogy elkaphassam őket. És bum! Nem lefejeltem az egyik lábát? Erre az a szemét, akinek nekimentem, kiemelt a vízből, és mindenki elkezdte

nyúzni a pofámat, hogy milyen cuki vagyok. Én mondom, ezek nem normálisak. Innentől persze már nem volt visszaút. Hazavitték magukkal, és beraktak egy kádba. Másnap riasztották a sajtót, hogy vízi szörnyet találtak. De legalább a médiakarrierem beindult.

Molnár Zsóka

Illusztráció: Fekete Zita

LIDÉRC? NYOMÁS!

LIDÉRC? NYOMÁS!

Pénteken egy levágott hekkfejet talált az ágyában egy táborlakó. Ez tipikusan a balatoni alvilág elrettentési eszköze. Az ő esetében korán jött el karrierjének első fenyegetése; már a DUE táborában olyan határokat lépett át, amelyeket nem lett volna szabad. Utánajárt a dolgoknak.

Már az érkezését követő pár órában atrocitások sorozata érte újságírónkat. Közvetlenül beköltözése után ismeretlen tettesek egy társával együtt bezárták a szobájába. Aznap este újabb kísérletet tettek a budapesti fiatalember semlegesítésére. A Fenyves ABC-ben tett, záróra utáni látogatása során ismét rázártak egy ajtót. Sikeresen távozott, de feltűnt neki: valami nincs rendben körülötte.

Ezt a feltételezést csak megerősíteni tudta Mong Attila, oknyomozó riporter. Előadása után pár perces privát beszélgetésükben közölte a táborozóval, hogy bizonyára valami olyan titok birtokában van, amiről ő maga sem tud, és ez teheti titokzatos ellenségei célpontjává. Megpróbálta hát újraolvasni korábbi cikkét, hátha nyomokra lel.

Hunger Games a menzán című írásában olyan kritikát fogalmazott meg, amivel nem egy ellenséget szerzett a konyhán dolgozók körében. Tetézte ezt azzal, hogy nem is fogyasztja ételeiket. A média nyilvánossága előtt megalázott helyi erők mellett másokat is megbántott.

Úgy tűnt, nem nyomoz elég gyorsan: a tábor éjszakai nyugalmát riasztók hangja törte meg: ismeretlenek a stúdió mögötti területen ólálkodtak. Újságírónkat társai jelenléte óvta meg a titokzatos támadótól. Ezután azonnali lépésekre szánta el magát.

A tábori rendőrség szerint semmilyen bizonyíték nem utal arra, hogy ő lett volna az éjszakai behatolás célpontja. Eljárás nem indult, de nem tett le a nyomozás folytatásáról. A fiatalember oknyomozói munkássága már a táborvezetőségi tagokat is kihozta a sodrából. „Állandóan csak kérdez, kérdez és kérdez” – fakadt ki egyikük.

Nagy valószínűséggel ekkor jött rá, hogy az az ember állhat az akciók mögött, akit a legtöbb kérdéssel zargatja. Valaki olyan talán, akinek gyakran van a közelében? A szobatársa? Egy szobatárs végülis könnyen tudhatja, mikor hol tartózkodik, és megszerezhetné a saját szobájának a kulcsát...

Akkor lett biztos a dolgában, amikor megtudta, hogy egy rendkívül magas ember megpróbálta elégetni a jegyzeteit. A rajtakapott gonosztevő elismerte bűneit, az ügyet a táborvezetőség lapzártakor még tárgyalja. Az anonimitásba burkolózó táborozó kérdésünkre válaszolva kijelentette, ezek csupán a szakmával járó kellemetlenségek, emellett a jövőben is rendületlenül hódol majd üldözési- és monomániájának.

Kelemen Luci

Fotó: Vida Belian

AZ IGAZSÁG ÁRA

Fotó: Deák Mikollett

Testben és lélekben is izzadtunk péntek délelőtt. Mong Attila tűző napsütésben tartott előadása komolyan elgondolkodtatott. Sajnos a meleg, és az alváshiány miatt a táborlakók nagy része nem volt toppon.

Miért akarunk újságírók lenni? – szegezte nekünk, és az egész újságíró-társadalomnak a kérdést. Kinek az érdekét szolgáljuk? A kormányét? A főnökét? A hirdetőt? Szerinte, és szerintem is inkább hallgassunk a saját igazságérzetünkre, hallgassunk „belső cenzorunkra” és ne adjuk fel a szabadságunkat.

Ilyenkor mindenki azt gondolja, hogy ő nem árucikk. Soha nem alkuszik és nem fogad húséget senkinek. De vajon megtehetjük-e? Megengedhetjük-e magunknak, megadhatjuk-e a hallgatóknak az egy perc néma csendet a rádióban? Mennyire folyhatunk bele egy általunk felderített ügybe?

A fent említett hatalmak alapvető célja a média befolyásolása. Mindent meg fognak tenni, hogy a saját oldalukra állítsanak minket. Sokszor nem egyszerű a választás a könnyű, és a helyesnek vélt út között. Csak rajtunk múlik, melyiken indulunk el.

Liska Enikő

FENYVESWOOD

– PLACCON A SZTÁROK

Érkeznek a sztárvendégek a Díjszerző Újságírók Estéjére (DUE), a házigazda Pál Zsombor. A híres énekes évek óta műsorvezetője a show-nak.

Közeledik a főszerkesztői kategóriában legesélyesebb jelölt. Julie a DUE Tallózó főszerkesztője, előtte hosszú ideig riporterként dolgozott a lapnál. Pink ruhát visel, fekete magas sarkú cipővel. Érkezésekor a közönség örömmujongásban tör ki, a vakuk villognak.

Begurul a következő limuzin, benne James. A DUE Online főszerkesztője, a papírforma szerint nem esélyes a főszerkesztői díjra. Koptatott, kék farmer nadrágban jelent meg az év legjelentősebb eseményén. Ezen kívül egy barna „I love my Mom” feliratú pólót visel. A különböző médiumok munkatársai a biztonsági őrök gyűrűjén nem tudják átverekedni magukat.

A következő sztárvendég George. Számára ismeretlen

a kamera középpontjában lenni, hiszen ő fotós. A fiatal tehetség a tinik kedvence, így őt fogadta a legnagyobb üdvrivalgás. George egy fekete, hosszan csíkozott öltönyben, fehér ingben, valamint halványrózsaszín nyakkendőben jelent meg, és fekete lakkcipőt visel. Paige – az újonc kategória egyik jelöltje - a DUE Rádió ifjú tehetsége, aki műsort vezet és

riporterként is dolgozik. Ma egyszerű szettet választott. Fekete, rövid ruhában, magenta színű magas sarkúban érkezett a helyszínre, kiegészítői szintén magenta színben pompáznak. Ő az utolsó sztárvendég, még pár fotó, és ő is belép a gálára.

A kulisszák mögött Pál Zsombor már lázasan készülődik. Felvette kék farmernadrágját egy fekete inggel, valamint egy tőle megszokott sportcipővel.

Mindenki készen áll a showra, Zsombor szólítja az első kategória jelöltjeit. Még a zenei aláfestés is feszültséget kelt; a showman hosszú csend után bejelenti: a szakmai zsűri James-nek ítélte a legjobb főszerkesztői díját. Mindenki csodálkozik. „Ez hogy lehet?” Hangzik a kérdés több nézőtől is, hiszen mindenki Julie-t gondolta befutónak. Máris borult a papírforma, de nincs mit tenni. James a maga egyetlen stílusában megköszöni a DUE Online összes munkatársának, hogy hozzásegítették a kitüntetéshez.

Jön a következő kategória. Ismét feszkós zene, csend, majd a legjobb fotós kategória nyertesének neve hangzik el Zsombor szájából. Ő pedig nem más, mint... George. Hatalmas üdvrivalgás. George nem a szavak embere, sokkal inkább a képeké. Csúpan egy köszönömöt tud mondani. Zsombor poénokkal próbálja oldani a feszültséget.

Már csak az újonc kategória van hátra, az izgalom a tetőfokára hág. Paige nyeri a díjat. A közönség ismét ujjong.

A sztárok a sajtószobába tartanak interjút adni. A műsorvezető az öltözőben pihenni ki a show fáradalmait, majd a díjazottak, Zsombor és az egész stáb elindul az after partira.

Kiss Réka

Fotó: Hegyesi Fanni

BETÁBLÁZVA

Gondot okoz, hogy mivel ütöd el az utolsó nap délutánját a táborban? Ötleted sincs, merre mennek a barátaid? Mi segítünk az egyeztetésben. Összegyűjtöttük a délutáni programokat, hogy már előre tervezhessetek.

Ebéd után vár ránk egy villámfotózás kollektíven a Nagyszínpadon. Ehhez a táborlakók és a vezetők egyaránt arcukat adják. Koordinátor: Kecskeméti Dávid
17:00 A Látványkétség kiállításának megnyitója, Önreflexiók címen. A téma feldolgozásának csak a képeket, az Open Színpadon tekinthetitek meg.

17:30 Megkezdődnek a tábor utolsó csoportfoglalkozásai. Az utolsó alkalom, hogy a tagok egymással,

ilyen keretek között lehetnek. Jöhet a könnyes búcsú! 20:00 Levetítik a tévés koprodukciót, meglátjuk Berci megtalálja-e élete párját a kapukon belül. Emellett elkezdődik a Tábor Legjei Gálaműsor, az utolsó díjátadó az idényben. Pál Zsombor vezényletével sor kerül a tábor hivatalos lezárására is.

22:00 Kezdetét veszi, amire már mindenki várt. Jöhet az ereszd el a hajam, de csak ésszel! A buli a Nádásban kezdődik – ha az időjárás is így akarja – majd éjfél után visszatérünk rezidenciánkra és kezdődhet a zenés-táncos mulatság. Több helyszín között is válogathat a partizni vágó, és még messzire se kell menni.

Máilts Tamás, Ültanir Jázmin

MIKOR?	MI?	HOL?
13:45	Táborfotózás	Nagyszínpad
17:00	A Látványkétség kiállításának megnyitója	Open Színpad
17:30	Utolsó csopifogik	Kreatív Workshop Zóna
20:00	Tábor Legjei, Táborzáró, a MIsis' & Premier Pláma csoportok műsora	Nagyszínpad
22:00	Búcsú a Nádastól	Nádas Büfé
00:00	Parti reggelig DJ Papa D FatBeat DJ Sün Bad Pizza Junior (hangszálguylladásától függően) Relax Zone	különböző helyszínek Partisátor European Meeting Point Hungarikum Falu Nagy Utcaszínház Nagyszínpad

A szervezők a helyszínek és időpontok változtatásának jogát fenntartják.

OPEN STÉG LIGHT: PLAY GOMB (RÖVID A NYÁR)

Az Open Stég atyja, Papa Derelye, és a ragyogó csillag, Brian Hard tisztelt meg jelenlétével szombat hajnalban, az alakulótéren. Papa D. elárulta, hogy a zenekar megalapításakor hezitáltak, félve a világot elpusztító fekete lyuktól, amit a hozzájuk hasonló tehetségek (értsd ő maga, FémFatál és Marcello Striker) összeállásával jönne létre. Ezt az eseményt szerencsére túléltek, és azóta is élvezzük következményeit.

Az Open Stég elnevezés eredetével kapcsolatban újabb botrányra derült fény, egy ismeretlen erdélyi zenekar utánozza a nevet, azonban a srácok (és lány) jófejségből megengedték a kisstílusú bandának, hogy Open Stagenek nevezzék magukat. A Stég azonban sorozatos lopásoknak esik áldozatul, nem csak a Beatles, a Maroon 5 is megpróbálkozott legújabb slágerük lekoppintásával. Új számuk, a Payphone előbb készült ugyan el, de minden fantáziát és eredetiséget nélkülöz, így átütő nemzetközi sikerről sem beszélhetünk, ellentétben az Open Stég készülő dalával, amelyet a táborlakók hallhatnak először. Természetesen ebből sem hiányozhat a zenekarra jellemző megmondás és életigazságok, na meg a buli, buli, buli.

A fiúk azt nyilatkozták, számukra mindig a magyar rajongók lesznek az elsők, és ezzel a számmal most, a sorozatos botrányok viharán túl, visszatérnek a gyökereikhez. Az idei évben Marcello Striker távollétében Open Stég Light néven lép fel a zenekar: a rossz nyelvek szerint ő elvonókúrán van, valójában azonban olyan jóképű, hogy Manchesterben nem engedték felszállni a Ryanair Budapestre közelekedő járatára. Hazaiaknak az igazi játszani, az új, harmadik közös számba így a táborvezetőség valamennyi tagját belefoglalták, a szöveg pedig eljutott a szerkesztőségbe, így a Partilap olvasói tekinthetik meg azt elsőként!

Fekete Zita

* Szponzorált oldal

*„mert a táborba nem csak dolgozni jársz
ti rajtatok áll, hogy ne legyen light
szedd fel a barát, fogj partiruhát
na, pörgessük hát:*

*nyomod a play gomb
az Open Stég szétbont
rövid a nyár és nem hosszú
ugrálj, hogy látsszál
a kedvünkre játszál
ne hadonásszál még rosszul*

*na, be, ki, le, föl, nem kell díszhiszti
a Balaton a partra nem visz ki
a konyhásokkal kár lesz bunkózni
mert beköszön a keddi párizsi”*

Impresszum

A Hírfelmetszők és a Látványképség lapja. Készült a DUE Médiahálózat XXXII. Országos Médiatáborában. 2012. július 21.

Főszerkesztők: Kelemen Luci, Kunovics Gergő **Vizuális koordinátor:** Kiss Réka **Művészeti vezető:** Klebercz Kriszta **Olvasószerkesztők:** Fekete Zita, Málits Tamás **Munkatársak:** Liska Enikő, Molnár Zsóka, Paál Alexandra, Últanir Jázmin, Veigler Bettina Anna, Weyde Szandra **Csoportvezetők:** Kis Anett, Mavrák Kata **Fotók:** Deák Nikolett, Gergely Zita, Hegyesi Fanni, László Valentin, Ollé Mónika, Szojka Adrienn, Tóth S. Alex, Vida Belián **Csoportvezető:** Kecskeméti Dávid

Címlapfotó: Szojka Adrienn **Technikus:** Tóth Zoltán, **Modell:** Batiz Réka, **Styling:** Kiss Réka, **Smink:** Mavrák Kata

A médiatábor támogatói: Audmax Broadcast Kft., Bolyai Műhely Alapítvány, DUE Médiaügynökség, DUE Rádió, DUE Tallózó, Flashback Fotóstúdió, Gyermek- és Ifjúsági Alapprogram, Három Hét Galéria, KGK Grafikai Stúdió, Magyar Nyelvi Szolgáltató Iroda, Magyar Nyelv Stratégiai Kutatócsoport, Magyar Telekom, promenad.hu, Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet, Rádió7, Rozmaring túzoltó készülékek, Viacom Hungary, Zöld Kakas Líceum.